



POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 40229

Kl. 68 a, 15

E05b, 15/1

Aleksander Staniszewski

Bydgoszcz, Polska

Zatraskowy zamek wewnętrzny do drzwi

Patent trwa od dnia 9 marca 1956 r.

Przedmiotem wynalazku jest zatraskowy zamek wewnętrzny do drzwi, którego odpowiednio ukształtowany rygiel oraz specjalna zastawka współpracująca z kluczem i rygłem zabezpiecza zamek przed niedozwolonym otwarciem. Wspomniane zabezpieczenia wyróżniają się od znanych szczególnie prostą konstrukcją oraz pewnością działania.

Przedmiot wynalazku uwidoczniono przykładowo na rysunku, na którym fig. 1 — przedstawia wnętrze zamkniętego zamka, fig. 2 — wnętrze zamka bez płytki 6 w chwili otwierania kluczem, fig. 3 — widok zamka z przodu, fig. 4 — zamek w widoku z boku, a fig. 5 — ten sam widok z rozmontowaną zastawką blokującą rygiel.

Jak uwidoczniono na fig. 1 i 2 zamek według wynalazku posiada dwuczęściową obudowę połączoną za pomocą śrub wkręcanych w gwintowane nasadki 1. Znajdujący się wewnątrz zamka rygiel 7 jest dociskany do przedniej części obudowy za pomocą dwóch sprężyn śrubowych 2, z których dolna jest połączona z rygłem za pośrednictwem wieszaka 17. Do ry-

gla 7 jest przykręcona za pomocą śrub 14 płytka 6, która dzięki podkładkom 18 oddzielona jest od rygla określoną przestrzenią, wewnątrz której znajdują się obciążone sprężyną 20 zastawki 3, zaopatrzone w krzyżakowe otwory współpracujące z prowadzonym w nich kwadratowym sworznem 16 płytki 6. W położeniu uwidocznionym na fig. 1, czyli w stanie zamknięcia, zamek według wynalazku jest zablokowany umieszczoną w obudowie 10 zastawką 21, której sworzeń 21' wchodzi w otwór 15 płytki 6 rygla, uniemożliwiając przez to jego przesuw. Zastawka 21 jest wyposażona w śrubową sprężynę dociskową 22 i gałkę odciągową 11 wkręconą na sworzeń 21', którego koniec współpracuje z wykalibrowanym zakończeniem klucza 8. Podczas otwierania zamka kluczem 8, na skutek poosiowego nacisku klucza na sworzeń 21' pokonuje się opór sprężyny 22 i wypycha blokujący sworzeń 21' z otworu 15 płytki 6. Ten mały przesuw poosiowy klucza powoduje odblokowanie rygla 7 oraz pozwala na obrót klucza w przestrzeni zawartej między rygłem 7 i płytką 6. Rygiel 7 jest u dołu

gładki i posiada jedynie ślepy otwór 19, w który podczas obrotu klucza 8 wchodzi odpowiednio wykalibrowana cylindryczna część bródki klucza, podczas gdy druga część tej bródki podnosi zastawki 3, umożliwiając przesuw rygla i otwarcie zamka.

Zamek według wynalazku można także otwierać od wewnątrz za pomocą drążka 4 wkręconego do rygla 7. W tym przypadku należy jednak przekreślić gałkę 9, która swym zakończonym wewnątrz zamka haczykiem podnosi wieszaki 3, zwalniając rygiel 7 i umożliwiając przez to jego przesuw. Rygiel 7 można także zablokować w stanie otwartym zamka za pomocą gałki 13, której wystający czop wkręca się w tym celu w otwór 15 rygla. W celu zamknięcia zamka bez użycia klucza należy odsunąć za pomocą drążka 4 rygiel 7 unieruchomić przez nasunięcie zastawki 12 pod gałkę drążka 4. Na skutek trzaśnięcia drzwiami zastawka 12 odchyli się umożliwiając przesuw drążka 4, a tym samym i rygla 7 do stanu zamknięcia.

Zamek według wynalazku jest przymocowany do drzwi za pomocą wkrętów przechodzących przez otwory 5 obudowy.

Zastrzeżenia patentowe

1. Zatraskowy zamek wewnętrzny do drzwi, znamienny tym, że posiada gładki rygiel (7) zaopatrzony jedynie w ślepy otwór (19), w który podczas obrotu klucza (8) wchodzi odpowiednio wykalibrowana cylindryczna część bródki klucza, podczas gdy druga część tej bródki podnosi zastawki (3) umożliwiając przesuw rygla i otwarcie zamka.
2. Zatraskowy zamek według zastrz. 1, znamienny tym, że posiada osadzoną w obudowie (10) i obciążoną śrubą dociskową (22) zastawkę (21), która jest wyposażona w sworznie (21'), blokujący w otworze 15 rygiel 7 oraz sworznie (21'') współpracujący z czopowym zakończeniem klucza (9) podczas otwierania lub zamykania zamka.

Aleksander Staniszewski

